

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 359.

Anden Session.

93de Møde.

Tirsdagen den 18de Februar.

(Forts.)

Krieger (fortsat): Ja, erkjendte man dem for urigtige, saaledes som f. Ex. den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2det District (Tsherning), saa begriber jeg overmaade godt, at man siger, at vort Forslag er upraktisk, at man siger, lad os ikke bryde os om den Forffjel, lad os lade det Hele fare. Ja, det er ganske naturligt, at, naar man strider imod et Princip, saa søger man at godtgjøre, at den hele Sag i Praxis ikke har nogen stor Betydning, at man lige saa gjerne kan svigte Principet som haandhave det; men Sagen stiller sig aabenbart heelt forskjellig for dem, der ikke, saaledes som denne ærede Rigsdagsmand, ansee Principet for uvigtigt, for dem, som mene, at der er en væsentlig Forffjel mellem den af ham forsvarede Taxationsmaade og en Taxation, der støtter sig til det, man ellers erkjender som Taxation i Handel og Wandel.

Med Hensyn til, hvad der forresten er anført mod Resolutionen af 1ste Juli 1846, kan jeg fatte mig kort, da jeg allerede derom før har udtalt mig. Der er ikke ført noget Beviis for denne Resolutions Ubrugbarhed, og der maatte kunne føres et saadant Beviis, dersom den var ubrugbar. Ivertimod, de Dylsninger, der ere meddeelte, vidne om det Modfatte, og det er slet ikke oprindelig fra Domainedirecteuren, at der er fremkommet noget Forslag, som fraviger den Tanke, der ligger i den af ham selv i sin Tid foreslaaede Resolution af 1ste Juli 1846. Dette Punkt beder jeg vel bemærket. Det Gæste, han har sagt mod Resolutionen af 1846, er, at Afgifterne nu udgjøre en større Deel af Gaardens

Værdi end i 1846, og at som Følge deraf Fradraget af en Trediedeel, naar det blot regnes efter Kjøbesummen for Gaarden som Arvefæsteeiendom, ikke bliver stort nok; thi der er allerede regnet saa stor en Deel fra, som det Capitalbeløb, der svarer til Arvefæstefgiften. Jeg vil, for at gjøre det anstueligt, blot tage et enkelt Exempel af de Tilfælde, hvor Regelen har fundet sin Anvendelse, for Exempel en Gaard paa 5 Tønder Hartkorn, maaskee lidt over, tre Fjerdedele Album, er i sin Tid taxeret som fri Eiendom til 6,400 Rbd. Naar vi fraregne Værdien af de Afgifter, der deraf maae svares — det er 1,827 Rbd. —, saa bliver der 4,573 Rbd. tilbage; den Trediedeel, som saaledes godtgjøres Fæstere, bliver altsaa kun 1,524 Rbd., hvorimod vi foreslaae at tage Trediedelen af hele Kjøbesummen af de 6,400 Rbd. Det er denne ringe Forffjel i Fradraget, som Domainedirecteuren fandt burde forandres; det er nu forandret. Efter Forslaget bliver den hele Trediedeel fradragen fra Gaardens øvrige Værdi som Selveierbondes eiendom; derved har man holdt sig til Resolutionen og er bleven i det historiske Spor.

Sørensen: Først maa jeg bemærke ved, hvad den sidste ærede Taler sagde om Domainedirecteurens Dtringer angaaende Resolutionen af 1846, at det er langt fra, at det, han sagde, var til Forsvar for denne Resolutions Anvendelse; thi han sagde blandt Andet, at denne Resolution er udførlig, fordi den ramte haardest de Fæstere, der sade paa høiest Afgift (Krieger: Ja!), og det gjorde dem det hartad umuligt at overtage Stederne. Hans hele Bestræbelse for at forlade denne Resolution og gaae ind paa Fleertallets Indstilling er jo saa aabenbar for Thinget, som Noget kan være. Det er ganske vist, hvad den sidste ærede Taler har anført om at følge den histo-